

รายงาน การเฝ้าระวังโรค ประจำสัปดาห์

การรณรงค์โรคพิษสุนัขบ้า ภูเก็ต	๓๗๘
สถานการณ์อหิวาตกโรค	๓๗๗
อาหารเป็นพิษจากหอย, อ.ปราณบุรี จ.ประจวบฯ	๓๘๐
วัณโรคระบบหายใจ, พฤษภากม	๓๘๔
โรคเท้าขาว จ.ปราจีนบุรี	๓๘๕

EPIDEMIOLOGICAL SURVEILLANCE REPORT

สถานการณ์อหิวาตกโรค สัปดาห์ระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม - ๖ สิงหาคม ๒๕๒๖
 ได้รับรายงานผู้ป่วย ๓๐ ราย ตาย ๓ ราย จาก ๑๑ จังหวัด เป็นผู้ป่วยที่มีวันเริ่มป่วย
 ระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม - ๖ สิงหาคม ๑๑ ราย ไม่มีตาย วันที่ ๒๔ - ๓๑ กรกฎาคม
 ๑๒ ราย ตาย ๑ ราย วันที่ ๑๗ - ๒๓ กรกฎาคม ๔ ราย ตายเพิ่ม ๒ ราย วันที่ ๑๑ - ๑๖
 กรกฎาคม ๑ ราย ไม่มีตาย วันที่ ๓ - ๘ กรกฎาคม ๒ ราย ไม่มีตาย และวันที่ ๑๕ - ๒๑
 พฤษภาคม ๑ ราย ไม่มีตาย จังหวัดที่รายงานผู้ป่วยรายใหม่เข้ามาในสัปดาห์นี้ คือ

- กรุงเทพมหานคร ๒ ราย ที่เขตบางกอกน้อย และเขตพระโขนง แห่งละ ๑ ราย
- สมุทรปราการ ๑ ราย ที่อำเภอเมือง - ชลบุรี ๑ ราย ที่อำเภอพนัสนิคม
- จันทบุรี ๑๐ ราย ตาย ๑ ราย ที่อำเภอแหลมสิงห์ ๘ ราย อำเภอท่าใหม่ ๒ ราย
 ตาย ๑ ราย รายที่ถึงแก่กรรมเพศหญิงอายุ ๓๗ ปี ถึงแก่กรรมที่บ้านผู้ป่วย
- ฉะเชิงเทรา ๑ ราย ที่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว
- เชียงใหม่ ๒ ราย ที่อำเภอสันป่าตอง และอำเภอสารภี แห่งละ ๑ ราย
- ลำปาง ๔ ราย ที่อำเภอห้างฉัตร ๓ ราย และกิ่งอำเภอแม่เมาะ ๑ ราย
- ลำพูน ๔ ราย และตายเพิ่ม ๒ ราย ผู้ป่วยใหม่ทั้ง ๔ รายที่อำเภอเมือง ส่วนผู้ป่วย
 เก่าที่ตายเพิ่ม ๒ ราย ที่อำเภอเมืองเช่นเดียวกัน เพศชายอายุ ๗๕ ปี และ ๕๔ ปี
 ตายที่บ้านผู้ป่วยทั้ง ๒ ราย
- สงขลา ๓ ราย ที่อำเภอสะบ้าย้อย ๒ ราย และอำเภอเมือง ๑ ราย
- ยะลา ๑ ราย ที่อำเภอเมือง - สตูล ๑ ราย ที่อำเภอเมือง

ขอแก้ไขรายงานสถานการณ์ฉบับที่ ๓๐ หน้า ๓๖๕ สัปดาห์ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๖
 กรกฎาคม ๓ ราย ขอแก้เป็น ๑ ราย โดยขอตัดรายที่เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
 และอำเภอเมืองลำพูน แห่งละ ๑ ราย รวมตัดออก ๒ ราย

ฉะนั้น รวมผู้ป่วยตั้งแต่ต้นปี ที่ทั่วประเทศป่วย ๑๒๒๖ ราย ตาย ๓๒ ราย

การรณรงค์โรคพิษสุนัขบ้าจังหวัดภูเก็ต

๑๐ มีนาคม - ๑๐ เมษายน ๒๕๒๖

ระหว่างวันที่ ๑๐ มีนาคม - ๑๐ เมษายน ๒๕๒๖ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต (ฝ่ายโรคติดต่อ), หน่วยเคลื่อนที่จากฝ่ายโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน กองโรคติดต่อทั่วไป และนายสัตวแพทย์และคณะจากฝ่ายศึกษาวิจัย กองระบาดวิทยา ได้ทำการรณรงค์โรคพิษสุนัขบ้าในจังหวัดภูเก็ต โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อจะหาแนวทางในการกำจัดกวาดล้างโรคพิษสุนัขบ้าให้หมดไปจากภูเก็ตในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ การปฏิบัติงานครั้งนี้เป็นการเสริมพิเศษจากโครงการปกติ ซึ่งได้ทำติดต่อกันมาแล้ว ๒ ปี แต่ผลที่ได้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

ขั้นตอนการดำเนินงาน เริ่มต้นโดยประชุมชี้แจงวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แก่ครู, เจ้าหน้าที่สาธารณสุข, กำนันผู้ใหญ่บ้านทั้งจังหวัดหนึ่งครั้ง, จัดการบรรยายพร้อมฉายภาพยนตร์และภาพนิ่งประกอบตามโรงเรียนต่าง ๆ แจงเรื่องที่จะออกปฏิบัติงานระหว่างปิดภาคเรียน ขอความร่วมมือจาก ผสส., อสม. หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำตำบล ทำการสำรวจจำนวนสุนัขเลี้ยงในหมู่บ้านที่รับผิดชอบพร้อมกับบันทึกความประสงค์ของเจ้าของว่าต้องการจะให้ฉีดวัคซีนหรือฉีดฮอร์โมนคุมกำเนิด หรือจะให้ทำลายอย่างละก็ตัว ขอให้สำนักงานสุขาภิบาลทุกแห่งและสถานีอนามัยประจำตำบลทุกตำบล ชื่อไม้เท้าพิษไว้ใช้ในการกำจัดสุนัขเถื่อนเป็นการถาวรอย่างน้อยแห่งละ ๑ อัน

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ได้แบ่งทีมปฏิบัติงานออกเป็น ๓ ทีม มีเจ้าหน้าที่ทีมละ ๓ - ๔ คน พร้อมภาพยนตร์ และอุปกรณ์ที่จำเป็นครบชุด เช่น เครื่องขยายเสียง ปืนยิงสลบสัตว์, ไม้เท้าพิษ, วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าพร้อมกระบอกฉีดยาและเข็ม, สารละลายสตรีกินิน แต่ละทีมรับผิดชอบ ๑ - ๓ หมู่บ้าน/วัน แล้วแต่ขนาดและการกระจายของหมู่บ้าน การปฏิบัติงานในแต่ละจุดประกอบด้วย

๑. ฉีดวัคซีนให้แก่สุนัขเลี้ยงที่มีอายุ ๓ เดือนขึ้นไป หรือสุนัขที่เคยฉีดวัคซีนมาแล้วเกิน ๑ ปี ทุกตัวที่เจ้าของนำมาฉีด (ค่าวัคซีนตัวละ ๒๕ บาท) พร้อมทั้งลงทะเบียนและแจกเหรียญแขวนสุนัขรับรองการฉีดวัคซีน
๒. ทำลายสุนัขเถื่อนหรือสุนัขที่เจ้าของไม่ต้องการด้วยปืนลูกดอกหรือไม้เท้าพิษ
๓. ลดจำนวนสุนัขเลี้ยงด้วยการทำลายลูกสุนัขหรือฉีดฮอร์โมนคุมกำเนิดให้สุนัขตัวเมีย อายุเกิน ๘ เดือนขึ้นไป (ค่าบริการตัวละ ๔๐ บาท)
๔. ให้ความรู้ด้านสุขศึกษาผ่านทางเครื่องขยายเสียง เน้นถึงอันตรายของโรคและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าหน้าที่กับชาวบ้าน ในช่วงดังกล่าวได้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้แก่สุนัขรวม ๒,๐๘๖ ตัว ทำลายสุนัขเถื่อนและสุนัขเจ้าของไม่ต้องการรวม ๑,๐๔๙ ตัว และฉีดฮอร์โมนป้องกันการตั้งท้องในสุนัขตัวเมียรวม ๓๑ ตัว

หลังการปฏิบัติงานนี้แล้ว เจ้าหน้าที่สาธารณสุขท้องถิ่นจะต้องรับงานตรวจโรคนี้ต่อไป และเมื่อเกิดโรคพิษสุนัขบ้าขึ้นในท้องที่ใด (ยืนยันผลการตรวจทางห้องชันสูตร) หน้าที่สาธารณสุขท้องถิ่นนั้น จะต้องติดต่อประสานงานกับฝ่ายโรคติดต่อของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพื่อกำจัดสุนัขเถื่อน, ฉีดวัคซีนสุนัขที่ครบกำหนดฉีดหรือยังไม่เคยฉีดมาก่อน ภายในรัศมี ๕ กิโลเมตรจากจุดเกิดโรค

แง่คิดที่ได้จากการปฏิบัติงาน มีดังนี้.-

๑. พระภิกษุจากหลายจังหวัดร้องผ่านหน่วย เคลื่อนที่ให้ช่วยประชาสัมพันธ์ชาวบ้าน ขออย่าได้นำสุนัข แมว ไปปล่อยในวัด เพราะเป็นภาระแก่พระภิกษุสงฆ์ในด้านการรักษา ความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของวัด
๒. การให้การสุขศึกษาก่อนปิดเรียนภาคปลายได้รับประโยชน์มาก โดยเฉพาะได้ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานกับชาวบ้านเจ้าของสุนัข
๓. การปฏิบัติงานตรวจโรคพิษสุนัขบ้า ควรจะดำเนินการในช่วงโรงเรียน ปิดภาคปลาย เด็กนักเรียนจะช่วยได้มาก
๔. การตั้งจุดทำงานในหมู่บ้านมักไม่ค่อยได้ผลต้องใช้ระบบเคลื่อนที่ จะทำงานได้ครบถ้วนกว่าแต่เสียเวลามาก
๕. การสำรวจจำนวนสุนัขเลี้ยงตามหมู่บ้าน โดยผสส. อสม. จะตกลสำรวจ ประมาณ ๕ - ๑๐ %
๖. การกำจัดสุนัขเถื่อนในวัด ถ้าติดต่อประชาสัมพันธ์ ๆ กับเจ้าอาวาสมักไม่ค่อยมีปัญหา แต่ถ้ามีปัญหาควรติดต่อกรรมการวัดในหมู่บ้านที่วัดตั้งอยู่
๗. การขอลูกสุนัขเล็ก ๆ โดยเฉพาะตัวเมียจากชาวบ้านแล้ว เอาไปทำลาย (โดยไม่ให้ประเจิดประเจ้อ) นับว่าเป็นการลดจำนวนสุนัข เลี้ยงและสุนัขเถื่อนอย่างได้ผล
๘. เหยื่อรับรองการฉีดวัคซีนพร้อมปลอกพลาสติก (ราคาอันละ ๕๐-๗๕ สตางค์) เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะสัมพันธ์เกี่ยวกับการทำลายสุนัขเถื่อน เหยื่อควรจะมีขนาดใหญ่พอสมควรและควรเปลี่ยนสีทุกปี เพราะจะได้ทราบว่าสุนัขตัวใดฉีดวัคซีนแล้ว และตั้งแต่เมื่อใด กรณีเหยื่อฯ หายควรเปิดโอกาสให้เจ้าของสุนัขซื้อเหยื่อรับรองได้ใหม่อีก ๑ ครั้ง โดยให้เอาใบเสร็จมาแสดงหรือค้นดูหลักฐานจากต้นขั้ว จนแน่ใจว่าสัตว์ตัวนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว
๙. ควรมีวัคซีนฟรีบริการเจ้าของสัตว์ที่ยากจนจริง ๆ บ้านละไม่เกิน ๒ ตัว ประมาณ ๑๐ % ของจำนวนสุนัขเลี้ยงทั้งหมด

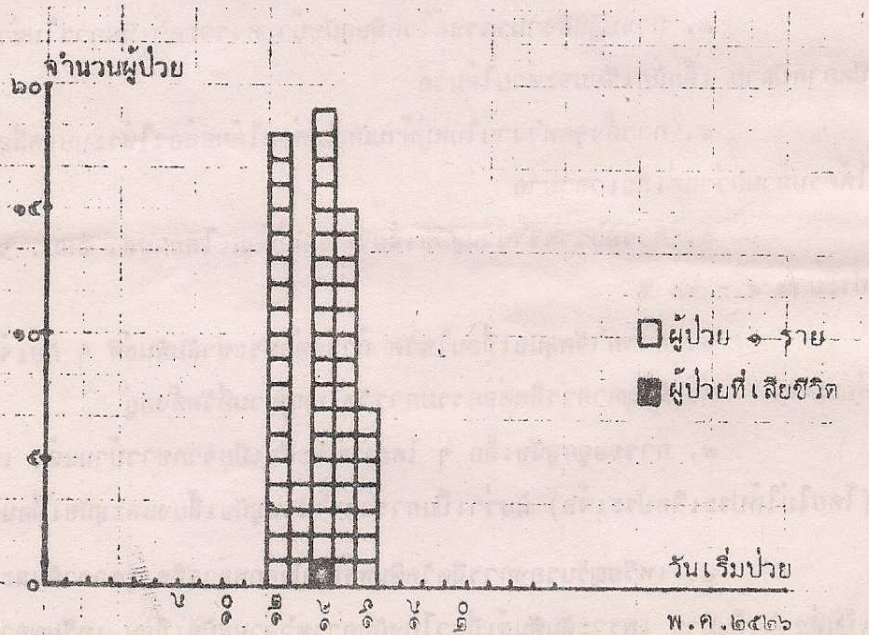
ผู้รายงาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต, ฝ่ายโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน
กองโรคติดต่อทั่วไป, ฝ่ายศึกษาวิจัย กองระบาดวิทยา

การสอบสวนโรคอาหารเป็นพิษจากการกินหอยแครงน้ำจืด อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตามรายงานว่ามีผู้ป่วยด้วยอาหารเป็นพิษจากการกินหอยแครงน้ำจืด ที่อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๖ นั้น ศูนย์ระดับวิทยาภาคกลาง จังหวัดราชบุรี ได้ออกไปทำการสอบสวนเมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๗ พฤษภาคม ได้ผลโดยสรุปดังนี้.-

การป่วยเกิดในผู้ป่วยจำนวน ๑๘ ครอบครัว จาก ๗ หมู่บ้าน ในตำบลปากน้ำปราณ ตำบลปราณบุรี และตำบลศาลาลอย รวมผู้ป่วยทั้งหมด ๖๓ ราย ตาย ๑ ราย คิดเป็นอัตราผู้ป่วยตาย ๑.๖% ผู้ป่วยเป็นชาย ๒๗ ราย หญิง ๓๖ ราย อายุต่ำสุด ๑ ปีครึ่ง สูงสุด ๗๕ ปี ผู้ป่วยมีอยู่ในทุกกลุ่มอายุ กลุ่มอายุที่มีผู้ป่วยมากที่สุดคือ ๑๐ - ๑๙ ปี มี ๓๒%

รายแรกเริ่มป่วยเมื่อ ๑๒ พฤษภาคม รายสุดท้ายเริ่มป่วย ๑๖ พฤษภาคม การกระจายของจำนวนผู้ป่วยตามเวลาเริ่มป่วยเป็นดังนี้.-

หมายเหตุรายงาน

การตรวจวิเคราะห์หอยแครงน้ำจืดที่เก็บจากบริเวณปากน้ำปราณ ภายในสัปดาห์หลังเกิดเหตุ โดยกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์พบว่ามีสารพิษที่เรียกว่า Paralytic shellfish poison (PSP) ในปริมาณ ๘๖๕ - ๗๑๕ MU/gm (ประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา กำหนดค่าปลอดภัย ๘ MU/gm ขณะเดียวกันภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกรมประมง ตรวจพบแพลงตอนพืชพวก Dinoflagellates ชนิด Gonyaulax sp และ Gymnodinium sp. จากบริเวณปากน้ำปราณ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในจำนวนที่มีการผลิต ซึ่งใช้ในช่วงเวลาที่มีการระบาด

ที่เรียกว่าน้ำแดง หรือซีปลาว่าพขึ้นในบริเวณดังกล่าว เป็นที่ทราบกันว่าเพลงคอนพิชดังกล่าว มีสารที่เป็นพิษต่อระบบประสาทและระบบทางเดินอาหาร ของคนและสัตว์ จึงเชื่อว่าการ เป็นพิษของหอยแมลงภู่ในครั้งนี้ เกิดจากการกินหอยที่มีพิษของเพลงคอนสะสมอยู่ตัวของมัน เนื่องจากหอยกินเพลงคอนเป็นอาหาร ปรากฏการณ์น้ำแดง และการเป็นพิษของหอยมีรายงานว่าเกิดขึ้นเป็นประจำในบริเวณชายฝั่งทะเลของหลายประเทศในมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเล แคริบเบียน รวมทั้งประเทศสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น

ขณะนี้มีหน่วยงานและสถาบันหลายแห่งกำลังทำการศึกษา และเฝ้าระวัง เรื่อง หอยเป็นพิษในอ่าวไทยอยู่ กองระบาดวิทยาได้ขอความร่วมมือจากจังหวัดชายฝั่งทะเลให้ เพิ่มความสนใจในการเฝ้าระวังและรายงานการป่วยจากหอยเป็นพิษด้วยแล้ว

การสอบสวนโรคอาหารเป็นพิษ จังหวัดยโสธร

เมื่อวันที่ ๒๔ - ๒๕ พ.ค. ๒๕๒๖ ที่บ้านคุยต๊อบเต่า ต.ชุมเงิน และบ้าน คอนแก้ว ต.เชียงคำ อ.เมือง จ.ยโสธร เกิดการป่วยคล้ายอาหารเป็นพิษ ผู้ป่วยมีอาการ คลื่นไส้ อาเจียน ท้องร่วง มีไข้ ปวดศีรษะ การสอบสวนได้ความว่า การป่วยเกิดหลังจาก กินเนื้อวัวตัวเดียวกัน มีผู้กินทั้งหมดประมาณ ๒๐๐ คน ป่วยประมาณ ๑๓๐ คน เป็นอัตราป่วย ประมาณ ๖๕ % ระยะฟักตัวอยู่ระหว่าง ๓๐ นาที ถึง ๑๔ ชม. ส่วนใหญ่ประมาณ ๖ - ๘ ชม.

ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลยโสธร ๒๐ คน ได้รับการทำ rectal swaps ๑๑ ราย ตรวจพบเชื้อ Salmonell typhi ๘ ราย ผู้ป่วยทุกรายอาการ ดีขึ้น ไม่มีผู้เสียชีวิต การสอบถามเจ้าของวัวได้ความว่า ก่อนฆ่าและวัวตัวนี้ป่วยด้วยอาการ ท้องร่วง และท้องอืด มาตั้งแต่ต้นเดือน เม.ย.

พนักงานระบาดวิทยา ได้เก็บตัวอย่างเนื้อแห้งและเนื้อส้มที่ได้จากวัวตัวนี้ และอุจจาระของผู้ป่วย ๑ ราย ส่งมารับการตรวจวิเคราะห์ที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์แล้ว

ผู้รายงาน พนักงานระบาดวิทยา ประจำจังหวัดยโสธร

หมายเหตุ ผลการตรวจของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

- ปรากฏว่าในเนื้อแห้งพบ Staphylococcus aureus ในปริมาณ สูง และเป็นเชื้อที่ผลิต enterotoxin ชนิด A และ C₂ ส่วนในอุจจาระผู้ป่วยพบ Salmonella virchow ซึ่งไม่ตรงกับเชื้อที่เพาะได้จากอุจจาระของผู้ป่วยใน โรงพยาบาลยโสธร แต่เนื่องจากตัวอย่างที่ส่งตรวจ เก็บหลังเกิดเหตุ ๒ วัน และเสียเวลา ระหว่างการส่งทางไปรษณีย์โดยไม่ได้แช่เย็น อีก ๕ วัน จึงไม่อาจแน่ใจได้ว่าเชื้อที่ตรวจ พบจะเป็นสาเหตุที่แท้จริงของการป่วย และเป็นที่น่าเสียดายที่เชื้อ Salmonella typhi ซึ่งตรวจพบที่โรงพยาบาลยโสธรไม่ได้ส่งมาตรวจยืนยันที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ก่อนที่จะ ทราบถึง มิฉะนั้นแล้วทางโรงพยาบาลจะมีความมั่นใจยิ่งขึ้นในผลที่ตรวจพบ

การสอบสวนโรคเท้าบวมที่จังหวัดปราจีนบุรี

ตามที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๖ ลงข่าวว่ามีโรคเท้าบวมระบาดที่ตำบลงิ้วเหล็ก อำเภอมะเมือง จังหวัดปราจีนบุรี นั้น พนักงานระบาดวิทยาประจำจังหวัดปราจีนบุรี ได้ร่วมกับสาธารณสุขอำเภอมะเมือง และครูโรงเรียนเนินไฮ ไปสอบสวนแล้วปรากฏว่ามีผู้ป่วยเพียง ๒ คน เป็นหญิงทั้งคู่ อายุ ๕๐ ปี และ ๗๐ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๕ ตำบลงิ้วเหล็ก อำเภอมะเมือง มีอาชีพทำนา เริ่มป่วยเมื่อ ๒๓ และ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๖ ตามลำดับ โดยเป็นแผลที่ปลายเท้าขวาคนหนึ่งกับข้างซ้ายอีกคนหนึ่ง ได้ใช้สมุนไพรพอกต่อมาอีกเสบ มิใช่ จึงได้ไปปรึกษาการรักษาแผลที่สถานีอนามัยนครส่วนในหมู่บ้านมีประชาชนประมาณ ๒๐๐ หลังคาเรือน ไม่มีผู้ใดป่วยแบบเดียวกัน สรุปได้ว่าไม่มีการระบาดของโรคเท้าบวมแต่อย่างใด

ผู้รายงาน เจ้าหน้าที่ระบาดวิทยาประจำ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปราจีนบุรี

ระยะฟักตัวสั้นที่สุด ๑๕ นาที นานที่สุด ๑๔ ชั่วโมง ๓๐ นาที ระยะฟักตัวเฉลี่ย ๑ ชั่วโมง ครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยทั้งหมดมีระยะฟักตัวภายใน ๑ ชั่วโมง

อาการของผู้ป่วย เป็นอาการทางระบบประสาท และระบบทางเดินอาหาร เริ่มต้นด้วยชาปากและลิ้น (๒๒%) ชามือ (๘๒%) ชาเท้าและขา (๖๔%) ชาตามตัว (๓๘%) บางรายมีอาการคล้ายอัมพาตชั่วคราว บางรายมีไข้ (๘%) เวียนศีรษะ ปวดศีรษะ (๒๘%) คลื่นไส้ (๔๔%) อาเจียน (๓๓%) มวนท้อง (๓๓%) ปวดท้อง (๔%) และท้องร่วง (๓%)

จากประวัติการรับประทานอาหาร ปรากฏว่าอาหารที่ผู้ป่วยทุกรายรับประทานเหมือนกัน คือ หอยแมลงภู่ ซึ่งจับจากแหล่งเดียวกัน คือบริเวณปากแม่น้ำปราณ ระหว่างวันที่ ๑๒ ถึง ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๕ หอยแมลงภู่เหล่านี้นำมาต้ม ทอด แกง และเผา ไม่มีผู้รับประทานดิบ

ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลค่ายธนระริชต์ จังหวัดปราณบุรี ๓๖ ราย และโรงพยาบาลหัวหิน ๓ ราย รวม ๓๙ ราย ผู้ที่เสียชีวิต ๑ ราย เป็นเด็กหญิง อายุ ๔ ปี เสียชีวิตขณะนำส่งโรงพยาบาล

ผู้รายงาน ศูนย์ระบาดวิทยาภาคกลาง จังหวัดราชบุรี

เจ้าหน้าที่ระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปะจวบคีรีขันธ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุมป้องกันโรคฯ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปะจวบคีรีขันธ์

โครงการศึกษาและฝึกอบรมในสาขาระบาดวิทยา